

Z přítelovi strany rodiče nás zvou na obědy a děti občas vezmou na výlet s jejich vnučkou s kterou si také rozumí.

Já sama spolupracuji s psychiatrem již více jak 15 měsíců, předcházeli tomu již skoro tři roky somatických obtíží které, ze stresu přímo vyplívají (úzkostlivě depresivní porucha, dystymie, GERD, fybeiomyalgie) můj stav se objektivně zhoršil vlivem jednání otce vůči mě a především dětem. Samozřejmě jsem v péči specialistů kteří, moje obtíže léčí souběžně (spoluprací).

Naneštěstí v mém případě zatím připadá v úvahu i invalidní důchod alespoň na čas nebo částečný. Abych mohla dál spolupracovat s odborníky a vést kvalitní s plnohodnotný život. A postupně časem si najít plnohodnotnou práci pokud to bude možné. Což při mém momentálním zaměstnání není možné. Pracuji jako masér ve zdravotnictví a sanitář. Což jsou profese extrémně náročné fyzicky i psychicky.

To ovšem neznamená že se dětem nevěnuji nebo ze nejsem schopná se o ně sama postarat. Za celou dobu léčby jsem to zvládla vždy. V čase kdy děti nejsou doma ale, například ve škole jsem odpočívala. Vlivem chronické únavy a chronické bolesti se ale toto dá předpokládat a uvědomuji si že ty děti mě potřebují. Vše co potřebují samozřejmě koupíme, uděláme a v rámci mých vycházek společně trávíme čas aktivně venku.

I přesto že podávám návrh k tomu aby děti byly svěřeny do mé výhradní péče jsem naprosto otevřená tomu aby děti trávili čas a otcem v co nejširším měřítku po domluvě kdykoliv, kdy otec a děti budou mít chuť a čas bez zbytečného napětí a stresu.

Již v době podání návrhu jsem zařídila schůzku u paní Albertiové v komunikační poradně na 6.1 2026 kde budou mít možnost se vyjádřit otec, děti i já a mohla snad nastat komunikace správná a na úrovni děti-rodič a rodiče.

Vím že paní Albertiová je ochotná mluvit i s každým zvlášť aby nevznikl zbytečný nátlak a stres. Samozřejmě tohle je důležitá součást i v případě že děti jsou svěřené do výhradní péče aby, se řešili důležité věci ohledně např. zdraví dětí .

Jsme rodiče otec a matka a jako rodiče by jsme spolu měli komunikovat na úrovni slušného chování.

Bohužel do dnešního dne neměl otec snahu navštívit nebo zařídit byt jednu jedinou terapii v komunikační poradně. Samozřejmě otec je vyrozuměn s datem časem a místem setkání v komunikační poradně.

Naše děti jsou na sebe citově vázané a Matyáš má starost o Adélku. Pravidelně mě kontaktujte pokud Adéla například nespolupracuje je „zlá, nebo zlobí“, vyzvedává jí z družiny a ráno společně odcházejí do školy. U mě doma jsou schopni si sami připravit jednoduchou večeři typu míchaná vejce, obložený talíř, namazat si rohlíky a podobně. Svačiny si též připravují sami. Stejně tak proběhne ranní hygiena, oblečení a odchod do školy. Z mého pohledu se k sobě chovají jako sourozenci přiměřeně jejich věku a momentálních schopností a dovedností.